

לא רוצה יותר. אני רוצה לגמור עם כל
הלכלוך הזה פעם אחת ולתמיד. מדוע
לא נותנים לי?
יצחק אברהם, יפו

איש הבשורה

אני קורא כל שבוע את העולם הזה ותר מיר העניינים מאד כאמרים ובידיות השופות. הייתי אוסר: אם כתוב ב"העולם הזה" סימן של כנו. מולם כאשר קראתי את שמי ושם בני משפחתי בסיפור על משרתי ירושלים (העולם הזה 1173), הכחתי שם העולם הזה כותב בדברים בלתי-נכונים. למי שהתחלתי לעצור כראש הועד המקור מ, העצמתי לו חברת, "מקורות" עבור צורי מכים בכך 5425 ל". קיבלתי איום חמור מכת "מקורות", שאם לא נשלם תוך שבוע על ימים, יתקפו לנו את המים. קראתי לסיפה בלית' של החושבים, אבל כמה מהם החליטו לא לשלם, ובין המסיתים היה הבר כפולמו אלסינג.

ביוון שהרבה מאתנו שילמו ולא רצו לסבול בשביל האחרים, שאלתי בעצמתי מה המעצה האזונית היריריה, וקיבלתי פשר כוח לתקן את המים מסבירים, כדי להציל את הכנס מסכנותים כללית.

יום אחד בלא אשתו של כללון אסנין
לדירתו במוסד הוותיק במסגרת
פתיחת את הדלת, דחפה אותה בברת אל
ספיגה כנכסה לתוך הבית ורצתה להכות את
אשתו, שהיניקה את בנו, שאז היה בן 6
חודשים. בורדא אסנין הגנה על ילדו,
ונחיתה להוציא את נכרת אסנין מהבית.
בניתיים היבזור אסנין לקח בכפוס בירה
ירוקים וזרק אותם על הילדון, קרע את ה-
תרשתות ושבר את השמשות. אבל לבית ה-
מספס נשבע על הנד"ר שלא התקרב לבית.
אף השופט אסנין להם, עדיין לא הבנ-
הם. הוא נתן פסקדין לפי מה שהבין. אין
זה באשמתו אם לא ירע שזה לא היה סני-
ן ששכנים, אלא התקפת ביתו של ראש ועד
הכפר, אחרי שניתח את המים למסרביים ולש-
לם. ובזה הציל את הכפר מסכנת מים
לעליתו

אמי היתה מכובדת באנלי'ר, שם היתה מנהלת ראשית במרפאה לילדים במשך 23 שנה. בנלל רשעות אנשי הכפר נאלצתי לברר העברה לעיר, ודבר שברר לי הוצאות רבות. אני מאהל לתושבי הכפר ועד שמפמל בבעיות מבשרת ירושלים יותר טוב ממני, ושיצליח לתת להם את כל השירותים בחינם. אולי גולד, יושבי ראש הועד המקומי, מבשרת ירושלים.

העולם הזה לא יכול היה לחלוק על פסק־דין השופט. חוץ מזה לא סטה תיאורו מתאור הקורא גולן, נציג מפא"י במקום.

שועדות הוליווד

לבי, לבי לארבע הישראליות בהוליווד.
הנאצות להתקיים במחסור ובעוני, במשכורת
של פחות מ־500 דולאר לשבוע.
אכן, צדקתם כשהכרתם את הכתבה (העוֹ

לם הזה 1175) בכותרת, "החלוצות בהוליבורד".
מוב לרעת שלא פסה חלוציות מישראל,
ולא נותקה עוד הי
שלשלת.

זיזה

התורה, ארבע, ארבע שם במילים הזהרה,
ובכוח השיר מן הלב —
הפרסומת סביבו תרקד ותזמר,
הפרסום המוביל אל הכף —
שועלות הוליבוד התפשטו במרחב ... וכו'.
אבי למד, ירושלים

הנה קמע מן העתון הצבאי האמריקאי
"סטארס אנד סטרייפס" המופיע בצרפתית,
על "נערות אצילות בנות לחקידים
תנ"כיים שכולן רוצות בהם." כיון השאר:
"שלוש יתמחות ישראליות פלשו להוליו-
ווד בחורשים האחרונים וזכו לתקשירים ב-
שני סרטים יקרים... כל שלוש השחקניות
מסוברות שמות רבות... כל השרות מסבדת
חמש שמות. ערו דרוז היא ציירת ורקדנית,
ומיס איילנה ערו היא סופרת מנוסה."

מסיבות טראגיות

אינני מתכוון להיכנס בויכוח על שתי הנישואות העתונאיות — "למה לפרנס?" ו"למה לא לפרנס?" (העולם הזה 107) — אתם מודים שלפעמים כדאי להשתיק משהו משיוקולים של טעם טוב. תרשו לי להעיר משמיוקולים אלה הנה מוטב אילו לא פיר"ססתם באותו גליון את המאמר „התאהבנו במצרים“.

א. הרנזוב, חיפה

א. הר־זהב, חיפה

(המשך מעמוד 3)

הממשלה שתשמע בכספי כדי לתת עזרה
לקרם נפשי, באנאלי והסרעךר זה, בצורה
משאיות צבאיות, חיילים, פרמיות מיוחדות
על הולארים שהם מלחמים כאן, וכו'.
דב ח... זלבו... אל אביב
...האם עיבורי האצ"ל וההגנה, מסמרו
את נפשם על שירותי המולדת, אינם ראוים
להכריז רצוני יותר?

אם שכולה, תלאביב

בני עוסמאן

הדקס עם העורב כמה שנוגע לשמירת
והמברק צהרה (העולם הזה 1174). אך אין
בן כמה ששייר למילה עותומני. שכן יש
לבטא זאת כפי שהבבלים והתימנים מבט
איים את האות ת' הרפה (בלתי דנושה), וכן
כפי שכתבו תחילה
אנגלית TH במילה
THE למשל. קול
כזה יש גם בערבית,
במילה תורכית
זוג.

שנאנו

אנב, הערכתי על התמונה המקיפה בענין המסים, שהעורך הביע בכתבתו הענקית „פר-קינסון על המסים“.

הבעיה הדמבית

בנושמה עזורה דרתיא תאמרם על
תחפשוטו נל הכסותי ישראל העולם הזה
(1174). כאחת שיה אר נמלה מצב זה,
המכירה שותא חויב, אציון שחורובם וה
יטובת שובתאם היו מריוקים ביותר.
אשר אל: תחפתי ללכסיות, כי בעזרתו
תתנהו אל חברי בנסות ובזולאורית וסל
למי מהם, וכר העדתיא את חברותי. לפני
אחבע שנים נסעתי אפארים, למי עצת הורו,
יבאן הכרתי בחור, אשר גנישתי הערתני
מלמי מכסיות ונשאתי. כעת זה שנה ומחצה
אשתי נשואה לו, ולנו בת חסודה 5
אשתי

ככתבתי לכם את מכתבי זה כדי לציין שרק בסותם וחוסר-עדינותם של הגברים הישראליים הביאוני לידי לסכיות, ושרק אחרי היותי כואת כשש שנים נגאלתי מזה.

יפה אורינו, פארס

בקשר לוידוייה של הלסביות, הרי הכל
 מהומה ומכוסה ומכונה". היא כותבת: "הר
 שתי שולש הנכבד רוחה אותי יותר ויותר"
 ... הנכבד עוררו בי נועלנש ... הג
 סות של הנכבד הישראליים דחתה אותי.
 הנושתי שהנכבד היחיד שהם רוצים, זה
 חרופה אם יצוים שלחם וחו לא"

אם הדבר ככה, אז מה רצות הנשים זו מזו? למה זו סתהכרות וזוהו? ומה רצו הנשים תמר סמנת? הלא רצותם לפקוד את העיריים שלהן? ואם באמת לא, אז בעצם למה הן רצות?

היא מתאוננת על התנהגותם של הגברים, שזו דתתה אותה. ואילו מעשיה של תמר לא רתו אותה באותה מידה? הלא היא כובעת על תמר, בליעה שהיו ביחד: הרגשתה שהיא תנתי עור יותר ממני. והייתי כבר עיפה מאד, אבל היא לא הרפתה ממני אף לרגע. היא סרטה אותי בכל גופי, נשכה אותי והכאיבה לי. זה כבר לא נעים, כי הכאב היה רציני." תו ולא יותר.

או איך אפשר שהתנהגותה של חמך אל עוררה בלי נועל'נס? הכוחות של חמך אל דחתה אותה? ובכלל, מה היא נסוחם של ההיבריו לעצמו זו של חמך?

אלה בעיות קשות, ומי יודע אם יש להן פתרון. בכל אופן, היא לא צודקת. כמו שהרבה אנשים מבינים – על אף אכזבה – של מילם בלי הרף במפעלהים – כל צריך כל אדם לנסות את מזלו כמה וכמה פעמים בשבועות. ישנם גם נכרים שדועים להתייחס בעדינות ואולי גם לנשור (ואולי גם לא אחד כזה). רק היא לא מצאה את שלה. היא צריכה לחפש ולא להתייחס. עלי והצי יחיה.

איש עם עבר

...לא פעם עזרתי למשטרה באינפור-
מציה, עכשיו הם מתנכרים לי. אני נשוי
ואב לשני ילדים.

בני אברהם

גם לי מוכנה המשמרה לעזור, גם עם העבר שלי, אבל בתנאי שאשכבוד אתם, ואני

הנדרשת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1176

כפי שאתם רואים החלטתי אף אני
השתתף בחיבור תשבצים, כותבת רבקה
רון. ואכן, רואים: תשבץ שנכתב בזמן
הלמודים באחת הגמנסיות בתל-אביב, ות-
זונת התלמידה, שגם בה יש מה לראות.
רבקה רון עוסקת בחיבור תשבצים זה
גנים מספר, ומעדיפה לדבריה, חיבור
זה על כל החיבורים האחרים המוטלים
עליה במסגרת לימודיה בשעורי הספרות.
אם נשאר לה עדין זמן פנוי, היא מוכנה
לעבור על הפתרונות שישלחו ולקבל
הערות של קוראים על נסיונה זה.

9	8	7		6	5	4		3		2	1
		14			13		12	11			10
	19		18	17		16			15		
		24			23	22				21	20
	28		27				26			25	
	33			32				31	30		29
		38			37			36		35	34
	43	42				41			40		39
47			46				45		44		
				52	51			50		49	48
	58			57	56	55		54			53
			60								59

אחת (1) :אחת
הות (4) :ישבו
בעמם (10) :לא
קדם (11) :אנלי
(14) :עומם
לא (15) :ראש
מור (20) :הה
נר (22) :אחיה
שלי (25) :קרי
תמר (26) :בו
הפרה (27) :גי
נר (30) :למה
(32) :הם קרוב
ביות (34) :מל
נחי (37) :היל
עבה (38) :בירה
בירה (39) :שמש
פאית (41) :בו
ה' :שמשמש
דום (42) :רום
הנחה (44) :דלק
מקדם (45) :נל
עומם (46) :על
יחירת חשמש
עיר הכולנה
אנלי (52) :אנלי

זמנות עושים זאת. (55) נזכר לעיל. (57)
זרז. (58) בתוכו. (59) רקוד סוער. (60)

(וַיִּבְרָךְ: 1) עַל רֹאשׁ הָאָרֶץ. (2) כּוּ. (3) חַ בְּאִמְיָה. (15) אֲלֵינוּ חוֹתְרִים לְהַנִּיעַ הַשְּׁחֵמָה. (6) אֲחֵי מִשָּׁה. (7) חֶלֶף. שָׁק. (9) מִה שִׁישׁ לְכָל שְׁחָק. (12) קֶרִי-בָּא. (15) דְּמוֹת מְרִנִּית מִהֲתִנֵּד. (16) הַבָּאִים לְבִקְרָנִי כְּבִיתִי. (18)